

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1283/2014**z dnia 2 grudnia 2014 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali, pochodzących z Republiki Korei i Malezji w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Obowiązujące środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu niektórych łączników rur i przewodów rurowych (dalej: „łączniki rur i przewodów rurowych” lub „produkt objęty postępowaniem”) pochodzących z Republiki Korei i Malezji („państwa, których dotyczy postępowanie”) zostały pierwotnie ustanowione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1514/2002 ⁽²⁾ („pierwotne środki”).
- (2) W odniesieniu do Malezji obowiązuje cło antydumpingowe na poziomie 75 %, z wyjątkiem przedsiębiorstw Anggerik Laksana Sdn Bhd oraz Pantech Steel Industries Sdn Bhd, w przypadku których stosowane są stawki, odpowiednio, 59,2 % i 49,9 %. W odniesieniu do Republiki Korei cło wynosi 44 % dla wszystkich przedsiębiorstw.
- (3) Pierwotne środki zostały utrzymane na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1001/2008 ⁽³⁾ ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 363/2010 ⁽⁴⁾ („obowiązujące środki”).

1.2. Środki obowiązujące wobec innych państw trzecich

- (4) Poza zakresem niniejszego postępowania środki antydumpingowe dotyczące produktu objętego postępowaniem obowiązują obecnie w przypadku wywozu z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii ⁽⁵⁾. Środki wprowadzone w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Chin rozszerzono na przywóz tego samego produktu wysyłanego z Tajwanu ⁽⁶⁾, Indonezji ⁽⁷⁾, Sri Lanki ⁽⁸⁾ i Filipin ⁽⁹⁾. W dniu 3 września 2014 r. Komisja

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1514/2002 z dnia 19 sierpnia 2002 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych kształtek rurowych i rur z żelaza lub stali, pochodzących z Republiki Czeskiej, Malezji, Rosji, Republiki Korei i Słowacji (Dz.U. L 228 z 24.8.2002, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1001/2008 z dnia 13 października 2008 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali, pochodzących z Republiki Korei i Malezji w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 275 z 16.10.2008, s. 18).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 363/2010 z dnia 26 kwietnia 2010 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2001/2008 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali, pochodzących m.in. z Malezji (Dz.U. L 107 z 29.4.2010, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 803/2009 z dnia 27 sierpnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych żeliwnych lub stalowych łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz tych przywożonych z Tajwanu, niezależnie od tego, czy zostały zgłoszone jako pochodzące z Tajwanu, czy też nie, i uchylające zwolnienie przyznane przedsiębiorstwom Chup Hsin Enterprise Co. Ltd. i Nian Hong Pipe Fittings Co. Ltd., (Dz.U. L 233 z 4.9.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Jak wyżej.

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2052/2004 z dnia 22 listopada 2004 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone na mocy rozporządzenia (WE) nr 964/2003 na przywóz żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej o przywóz żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych wysyłanych z Indonezji, zarówno zadeklarowanych, jak i niezadeklarowanych jako pochodzące z Indonezji (Dz.U. L 355 z 1.12.2004, s. 4).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2053/2004 z dnia 22 listopada 2004 r. rozszerzające zasięg ostatecznych ceł antydumpingowych nałożonych na mocy rozporządzenia (WE) nr 964/2003 na przywóz żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej o przywóz żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych wysyłanych ze Sri Lanki niezależnie od tego, czy zostały zadeklarowane jako pochodzące ze Sri Lanki czy też nie, (Dz.U. L 355 z 1.12.2004, s. 9).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 655/2006 z dnia 27 kwietnia 2006 r. rozszerzające zasięg ostatecznych ceł antydumpingowych nałożonych rozporządzeniem (WE) nr 964/2003 na przywóz żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej o przywóz żeliwnych lub stalowych łączników rur lub przewodów rurowych wysyłanych z Filipin niezależnie od tego, czy zostały zadeklarowane jako pochodzące z Filipin (Dz.U. L 116 z 29.4.2006, s. 1.)

wszczęła przegląd wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w sprawie przywozu łączników rur i przewodów rurowych z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzonych na Tajwan, Indonezję, Sri Lankę i Filipiny. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu przeglądu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁾. Środki antydumpingowe dotyczące przywozu z Tajlandii wygasły.

- (5) W styczniu 2013 r. wprowadzono środki w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Rosji i Turcji ⁽²⁾.

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (6) W dniu 8 lutego 2013 r. Komisja Europejska („Komisja”) opublikowała zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu obowiązujących środków antydumpingowych ⁽³⁾ dotyczących łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Republiki Korei i Malezji.
- (7) W dniu 26 czerwca 2013 r. Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia tych środków na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (zwanego dalej „rozporządzeniem podstawowym”).
- (8) Wniosek został złożony przez Komitet Obrony Przemysłu Stalowych Łączników Spawanych Doczołowo Unii Europejskiej (ang. *Defence Committee of the Seamless Steel Tubes Industry of the European Union*) (zwany dalej „wnioskodawcą”) w imieniu wytwórców reprezentujących ponad 40 % całkowitej unijnej produkcji produktu objętego postępowaniem.
- (9) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.
- (10) W dniu 15 października 2013 r. Komisja wszczęła przegląd wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Komisja opublikowała zawiadomienie o wszczęciu przeglądu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽⁴⁾.

1.4. Zainteresowane strony

- (11) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron, by zgłosiły jej chęć udziału w dochodzeniu przeglądownym. Komisja poinformowała w szczególności wnioskodawcę, pozostałych znanych unijnych producentów, użytkowników i importerów, producentów eksportujących w Republice Korei i Malezji, a także koreańskie i malezyjskie organy o rozpoczęciu przeglądu wygaśnięcia i wezwała wymienione podmioty do współpracy.
- (12) Wszystkie zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich uwag na temat wszczęcia przeglądu i złożenia wniosku o przesłuchanie przed Komisją lub przed rzecznikiem praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.4.1. Kontrola wyrywkowa

- (13) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja stwierdziła, że może przeprowadzić dobór próby spośród unijnych producentów, importerów i koreańskich producentów eksportujących zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego.
- a) Kontrola wyrywkowa producentów unijnych
- (14) W zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu Komisja wskazała, że dokonała tymczasowego doboru próby producentów unijnych i wezwała zainteresowane strony do przedstawienia swoich uwag. Próba została wybrana na podstawie wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym („ODP”) w Unii przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiedniego zasięgu geograficznego i składa się z czterech producentów unijnych lub grup producentów unijnych (pięciu indywidualnych przedsiębiorstw) z siedzibą w Niemczech, Francji, Włoszech, Rumunii i Austrii. Nie otrzymano żadnych uwag i tymczasowo wybrane przedsiębiorstwa zostały włączone do ostatecznej próby.
- (15) Po wszczęciu postępowania Komisja musiała jednak wykluczyć z próby dwóch producentów unijnych ze względu na brak współpracy. Dwa pozostałe przedsiębiorstwa/grupy przedsiębiorstw (trzy indywidualne przedsiębiorstwa) reprezentują 49 % unijnej produkcji i 45 % unijnej sprzedaży i posiadają zakłady produkcyjne w trzech różnych państwach. Dlatego też próbę nadal można było uznać za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.

⁽¹⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzonych na Tajwan, Indonezję, Sri Lankę i Filipiny (Dz.U. C 295 z 3.9.2014, s. 6).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 78/2013 z dnia 17 stycznia 2013 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub ze stali pochodzących z Rosji i Turcji (Dz.U. L 27 z 29.1.2013, s. 1).

⁽³⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 36 z 8.2.2013, s. 24).

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych mających zastosowanie do przywozu niektórych łączników rur i przewodów rurowych z żeliwa lub stali pochodzących z Republiki Korei i Malezji (Dz.U. C 299 z 15.10.2013, s. 4).

- b) Kontrola wyrywkowa importerów
- (16) W celu podjęcia decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i dokonania doboru ewentualnej próby Komisja zwróciła się do niepowiązanych importerów, aby udzielili informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Żaden importer nie współpracował jednak w ramach dochodzenia.
- c) Kontrola wyrywkowa producentów eksportujących z Republiki Korei
- (17) W celu podjęcia decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej i dokonania doboru ewentualnej próby Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących w Korei, aby udzielili informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Republiki Korei przy Unii Europejskiej o wskazanie pozostałych producentów eksportujących potencjalnie zainteresowanych udziałem w dochodzeniu, lub o skontaktowanie się z nimi, o ile istnieją.
- (18) Dwóch koreańskich producentów eksportujących przedstawiło wymagane informacje, lecz tylko jeden wyraził zgodę na współpracę i włączenie go do próby. Uznano zatem, że kontrola wyrywkowa koreańskich producentów eksportujących nie jest konieczna.
- d) Producenci eksportujący z Malezji
- (19) Ze względu na małą liczbę znanych producentów eksportujących z Malezji Komisja nie przewidziała w swoim zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu odnośnej kontroli wyrywkowej.
- (20) Komisja zwróciła się do wszystkich producentów eksportujących o zgłoszenie się do niej w ciągu 15 dni od daty opublikowania zawiadomienia o wszczęciu przeglądu. Ponadto Komisja zwróciła się do misji Malezji przy Unii Europejskiej o wskazanie pozostałych ewentualnych producentów eksportujących potencjalnie zainteresowanych udziałem w dochodzeniu lub o skontaktowanie się z nimi.

1.4.2. Odpowiedzi na kwestionariusz

- (21) Komisja przesłała kwestionariusze wszystkim objętym próbą przedsiębiorstwom w Unii, współpracującemu przedsiębiorstwu z Korei i wszystkim znanym producentom eksportującym z Malezji.
- (22) Jeden producent unijny nie odpowiedział na kwestionariusz, podczas gdy inny producent unijny przedstawił jedynie częściową odpowiedź i nie odpowiedział na pismo w sprawie uzupełnienia braków. Tych dwóch producentów unijnych wyłączono następnie z próby (zob. motyw 15 powyżej). Jeden koreański producent eksportujący odpowiedział na pytania zawarte w kwestionariuszu. Żaden z producentów eksportujących z Malezji nie przesłał odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

1.4.3. Wizyty weryfikacyjne

- (23) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu i spowodowanej nim szkody oraz do oceny, czy wprowadzenie środków byłoby wbrew interesowi Unii. Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na mocy art. 16 rozporządzenia podstawowego zostały przeprowadzone na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni:

- Erne Fittings GmbH, Schlins, Austria oraz przedsiębiorstwo powiązane Siekman Fittings, Lohne, Niemcy,
- Vallourec Fittings SA, Francja.

Producenci eksportujący z Republiki Korei:

- TK Corporation, Pusan.

1.5. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (24) Dochodzenie dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu obejmowało okres od dnia 1 października 2012 r. do dnia 30 września 2013 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

- (25) Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody obejmowało okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

1.6. Ujawnianie informacji

- (26) W dniu 12 września 2014 r. Komisja ujawniła wszystkim zainteresowanym stronom podstawowe fakty i informacje, na podstawie których zamierzała utrzymać w mocy obowiązujące środki antydumpingowe i wezwała zainteresowane strony do przedstawienia uwag. Komisja rozpatrzyła i w stosownych przypadkach uwzględniła uwagi przedstawione przez zainteresowane strony.

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty postępowaniem

- (27) Produktem objętym przeglądem są łączniki rur i przewodów rurowych (inne niż łączniki odlewane, kołnierze i łączniki gwintowane), z żeliwa lub stali (z wyłączeniem stali nierdzewnej), o największej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 609,6 mm, rodzaju stosowanego do spawania doczołowego lub do innych celów, pochodzące z Republiki Korei i Malezji, obecnie objęte kodami CN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 oraz ex 7307 99 80 („produkt objęty postępowaniem” lub „łączniki rur i przewodów rurowych”).

2.2. Produkt podobny

- (28) W dochodzeniu przeglądowym potwierdzono, że — podobnie jak w pierwotnym dochodzeniu — łączniki rur i przewodów rurowych produkowane w państwach, których dotyczy postępowanie, sprzedawane na rynku krajowym lub wywożone do Unii lub na inne rynki eksportowe mają te same podstawowe właściwości fizyczne, techniczne i chemiczne oraz to samo końcowe przeznaczenie co produkty sprzedawane w Unii przez przemysł unijny.
- (29) Komisja uznała je zatem za produkty podobne w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA DUMPINGU

- (30) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłoby do ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku państw, których dotyczy postępowanie.

3.1. Republika Korei

3.1.1. Uwagi wstępne

- (31) W ramach dochodzenia współpracował jeden z największych koreańskich producentów łączników rur i przewodów rurowych, TK Corporation. To współpracujące przedsiębiorstwo reprezentowało 25 %–40 % koreańskiego wywozu łączników rur i przewodów rurowych (w celu zachowania poufności nie podaje się dokładnej wartości). Przedsiębiorstwo TK Corporation przekazało Komisji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, w tym dane dotyczące sprzedaży krajowej i eksportowej, a także kosztów produkcji. Komisja uznała, że analizę koreańskiego dumpingu w ODP i część analizy dotyczącej prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu można przeprowadzić w oparciu o dane przekazane przez wspomniane przedsiębiorstwo z uwagi na wielkość jego udziału w wywozie łączników rur i przewodów rurowych z Korei. Odpowiedzi TK Corporation poddano weryfikacji.

3.1.2. Przywóz towarów po cenach dumpingowych w ODP

- (32) W ODP z Korei przywieziono jedynie nieznaczące ilości łączników rur i przewodów rurowych (mniej niż 50 ton). Niektóre z nich pochodziły od jedyne go współpracującego producenta eksportującego, TK Corporation. Było oczywiste, że ilości te nie były reprezentatywne, ponieważ stanowiły mniej niż 0,1 % produkcji TK Corporation. Ponadto nie było jasne, czy zapłacono cło antydumpingowe za przywożone towary TK Corporation, co wzbudza wątpliwości, czy rzeczywiście zostały one wprowadzone na obszar celny Unii. Ponadto była to sprzedaż towarów wyprodukowanych na potrzeby trzech konkretnych projektów według odrębnych specyfikacji (dlatego też była ona niereprezentatywna) a towary sprzedano w pakiecie z innymi łącznikami (głównie ze stali nierdzewnej). Z powyższych powodów niemożliwe było przeprowadzenie miarodajnej analizy dumpingu w oparciu o przywóz do Unii łączników rur i przewodów rurowych TK Corporation w ODP.

- (33) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo TK Corporation stwierdziło, że Komisja powinna była oprzeć swoją analizę dotyczącą dumpingu na jego sprzedaży eksportowej do Unii z wymienionych niżej przyczyn: (i) sprzedaż eksportowa tego przedsiębiorstwa w ODP była znacząca, a zatem reprezentatywna, ponieważ obejmowała „co najmniej 26 faktur wyszczególniających 282 indywidualne transakcje, pomimo obowiązujących środków”; (ii) przy braku jasności co do kwestii płatności ceł antydumpingowych niektóre transakcje sprzedaży (dotyczące projektu na morzu) nie podlegały cłu antydumpingowemu, natomiast w przypadku innych, dokonanych w ODP, importerzy nie zawsze płacili cło w wyniku błędnej klasyfikacji towarów, z powodu której nie wiedzieli o obowiązku uiszczenia cła antydumpingowego. W międzyczasie importerów poinformowano o błędzie klasyfikacji i od tego momentu płacili zaległe cła antydumpingowe; oraz (iii) warunki sprzedaży eksportowej do Unii były normalne, ponieważ nie stosowano skróconego czasu dostawy, ani nie objęto naliczanych cen wzajemną kompensacją.
- (34) Powyższe uwagi zostały wnikliwie przeanalizowane. Przedsiębiorstwo TK Corporation nie zaprzeczyło, że poziom sprzedaży eksportowej do Unii był niski, zarówno w wartościach bezwzględnych, jak również w porównaniu z całkowitą produkcją produktu podobnego (mniej niż 0,1 %). Komisja utrzymuje, że takiej bardzo małej sprzedaży, zarówno w wartościach względnych, jak i bezwzględnych, nie można uznać za reprezentatywną.
- (35) Ponadto Komisja nie była w stanie stwierdzić na podstawie dostarczonych dokumentów, która część domniemanej sprzedaży TK Corporation do Unii została ostatecznie sklasyfikowana i przywieziona. Nie można było również zweryfikować twierdzenia o braku wzajemnej kompensacji, a co za tym idzie — uwzględnić tego twierdzenia, ponieważ dokumenty potwierdzające zostały udostępnione dopiero po wizycie weryfikacyjnej. Z uwagi na wnioski analizy przeprowadzanej w powyższym motywie 34 nie ma jednak potrzeby, by Komisja dokonała ostatecznych ustaleń w odniesieniu do obu tych kwestii, ponieważ nawet całkowitej zgłoszonej wielkości sprzedaży towarów TK Corporation na rynku unijnym nie można uznać za wystarczająco reprezentatywną.
- (36) Komisja potwierdza zatem, że sprzedaży towarów TK Corporation na rynku unijnym w ODP nie można wykorzystać do miarodajnej analizy dumpingu w ramach niniejszego dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia.

3.1.3. Dowody wskazujące na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

- (37) Komisja przeanalizowała prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. Analizie poddano następujące czynniki: cenę eksportową do innych miejsc przeznaczenia, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Korei, a także atrakcyjność rynku unijnego.

3.1.3.1. Wywóz z Korei do innych miejsc przeznaczenia

- (38) Ze względu na małą ilość przywożonych łączników rur i przewodów rurowych z Korei do Unii oraz ze względu na brak wiarygodności cen tych towarów (zob. motywy 32–36), Komisja stwierdziła, że do oceny prawdopodobnego przyszłego poziomu cen eksportowych do Unii w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków należy wykorzystać dane dotyczące sprzedaży koreańskich łączników rur i przewodów rurowych do innych państw.
- (39) Uznano, że należy najpierw przeanalizować koreańską sprzedaż do Stanów Zjednoczonych („USA”) ze względu na fakt, że w przeciwieństwie do innych miejsc przeznaczenia koreańskiego wywozu jest to rynek podobnej wielkości co unijny, charakteryzujący się dużą liczbą producentów krajowych, jak również znacznym odsetkiem przywożonych towarów oraz niskimi stawkami ceł przywozowych, co sprawia, że jest on bardzo konkurencyjny. Ponadto USA są ważnym odbiorcą koreańskich wyrobów w ogóle, również w przypadku TK Corporation.
- (40) W trakcie dochodzenia przeanalizowano też sprzedaż eksportową koreańskich łączników rur i przewodów rurowych na inne rynki.
- (41) Dumping obliczono zarówno dla sprzedaży na rynek USA, jak i na inne rynki przeznaczenia (z wyjątkiem Unii z powodów wspomnianych w motywach 32–36 powyżej).
- a) Wartość normalna
- (42) Zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia podstawowego wartość normalna dla TK Corporation została ustalona w możliwych przypadkach w oparciu o ceny płacone przez niezależnych klientów lub od nich należne w zwykłym obrocie handlowym na rynku krajowym.
- (43) W przypadku tych rodzajów produktu, dla których zastosowanie przedstawionej metody było niemożliwe, wartość normalna została ustalona zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego.

- (44) Dokonano tego w oparciu o faktyczne koszty produkcji TK Corporation zadeklarowane w odpowiedzi na kwestionariusz, tj. w oparciu o faktyczne koszty produkcji powiększone, zgodnie z art. 2 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, o uzasadnione koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne oraz o kwotę zysku.
- b) Cena eksportowa
- (45) Jak wyjaśniono w motywach 32–36, do obliczenia dumpingu nie można było wykorzystać danych dotyczących sprzedaży TK Corporation w Unii, w związku z czym ceny eksportowe ustalono na podstawie danych tego przedsiębiorstwa dotyczących wywozu na rynki państw trzecich.
- (46) Zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego wykorzystano cenę eksportową TK Corporation dla innych państw, którą skorygowano do poziomu cen *ex-works* poprzez uwzględnienie, w stosownych przypadkach, między innymi kosztów transportu, ceł i podatków.
- c) Porównanie i korekty
- (47) Dokonano porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową łączników rur i przewodów rurowych, zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, przyjmując obie ceny na poziomie *ex-works*.
- (48) Aby zapewnić rzetelne porównanie wartości normalnej z ceną eksportową, uwzględniono różnice w czynnikach mających wpływ na ceny i porównywalność cen, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym dokonano korekt z tytułu kosztów przewozów lądowych i morskich, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku oraz kosztów dodatkowych.
- (49) W celu umożliwienia rozróżnienia różnych rodzajów produktu objętego postępowaniem wg pierwotnej metodologii numer kontrolny produktu (PCN) opierał się na systemie 11-cyfrowym dla oznaczenia różnych rodzajów produktu. Obliczenia dumpingu przeprowadzono z wykorzystaniem nieco ograniczonej struktury PCN obejmującej 7 cyfr. Pola normy specyfikacji i gatunku materiału zostały zastąpione uproszczoną kategorią dla rozróżnienia produktów wykonanych ze stali węglowej i stali stopowej. Było to spowodowane ustaleniem, że istnieje niewielka różnica między specyfikacją normy (takiej jak ANSI lub EN) a systemami określającymi gatunek materiału stosowanymi zgodnie z daną normą. W związku z tym uproszczenie systemu zwiększyło poziom zgodności w przypadku obliczeń dumpingu (i szkody) dla tysięcy PCN, nie zniekształcając wyniku samego obliczenia.
- (50) TK Corporation zwróciło się do Komisji o poszerzenie pierwotnego systemu PCN do 16 cyfr, wniosek ten został jednak odrzucony, ponieważ przyjęty system umożliwiał skuteczną kategoryzację produktu objętego postępowaniem. Należy podkreślić oczywistość faktu, że obliczony margines dumpingu (i szkody) nie zmieniłyby się w istotnym stopniu ze względu na przyjęty system 7-, 11- lub 16-cyfrowy, ponieważ średnie ceny wyrobów sprzedawanych przez TK Corporation na poszczególnych rynkach różniły się istotnie.
- (51) Kolejny problem dotyczył metody określania wielkości sprzedaży na potrzeby obliczeń dumpingu. Przedsiębiorstwo TK Corporation twierdziło, że jako jednostkę miary w obliczeniach należy przyjąć „sztuki”, ponieważ taką właśnie jednostkę stosuje na fakturach sprzedaży, w zaleceniach cenowych dla (potencjalnych) klientów oraz zapisach księgowych. W kwestionariuszu poproszono o podanie ilości w jednostkach masy, ale dla niektórych obszarów swej sprzedaży TK Corporation podało wartości w sztukach. W odniesieniu do tych obszarów sprzedaży TK Corporation przeliczyło masę na sztuki w ramach procedury uzupełnienia braków. Komisja uznała określenie ilości w jednostkach masy za najlepszą metodę z następujących względów:
- stosowanie sztuk jako jednostek miary mogłoby skutkować zniekształceniem średniej ceny jednostkowej, ponieważ sztuki nie odzwierciedlają masy jednostkowej, która jest ważnym czynnikiem wpływającym na koszt (i w związku z tym ceny) produktu objętego postępowaniem,
  - do obliczenia szkody wymagana jest masa: taką metodę stosują producenci unijni i stosowanie różnych metod dla obliczeń dumpingu i szkody (podjęcia cen) skutkowałoby brakiem spójności, a ponadto
  - dane unijnych urzędów celnych i koreańskie dane statystyczne dotyczące wywozu produktu objętego postępowaniem rejestrowane są wyłącznie w oparciu o masę.
- (52) Należy ponadto podkreślić, że ogólnie obliczony margines dumpingu nie wydawał się zmieniać w istotnym stopniu w przypadku obliczeń w sztukach ze względu na znaczne różnice w cenach średnich wyrobów sprzedawanych przez TK Corporation na poszczególnych rynkach.

- (53) Po ujawnieniu ustaleń przedsiębiorstwo TK Corporation ponownie przedstawiło uwagę, że Komisja powinna była obliczyć dumping w oparciu o sztuki, a nie o masę. Jednym z przywołanych argumentów był fakt, że dane dotyczące sprzedaży oraz kosztów TK Corporation wyrażone są w sztukach i przeliczenie ich na masę prowadziłoby do zniekształceń obliczeń dotyczących marginesu dumpingu.
- (54) W odniesieniu do porównania z przemysłem unijnym TK Corporation stwierdziło, że Komisja nie obliczyła marginesu szkody oraz że w przypadku marginesu dumpingu nie ma potrzeby porównywania z danymi dotyczącymi kosztów i sprzedaży przemysłu unijnego. Ponadto TK Corporation argumentowało, że jednostką miary stosowaną w transakcjach, również przez przemysł unijny, są sztuki, a nie kilogramy czy tony.
- (55) Wreszcie TK Corporation zakwestionowało znaczenie wagowej rejestracji danych przez unijne urzędy celne oraz na potrzeby koreańskich statystyk dotyczących wywozu.
- (56) Powyższe uwagi zostały starannie przeanalizowane. Po pierwsze należy zauważyć, że TK Corporation nie przedstawiło „alternatywnego” obliczenia dumpingu w przeliczeniu na sztuki. Nie udało mu się faktycznie dowieść swoich twierdzeń, że obliczenia takie dałyby dokładniejsze wyniki. Komisja potwierdza swoją opinię, że obliczone marginesy dumpingu są znaczne oraz że nie stwierdzono żadnych znaczących różnic między marginesami dumpingu obliczonymi na podstawie masy i marginesami dumpingu obliczonymi na podstawie sztuk, co wyjaśniono w motywie 52. Innymi słowy, nie ulega wątpliwości, że niezależnie od zastosowanej metody, ustalono by duże marginesy dumpingu. Należy ponadto przypomnieć, że samo TK Corporation przeliczyło sztuki na masę na potrzeby danych dotyczących sprzedaży i kosztów, stosując własną metodykę. Ponadto w katalogu internetowym firmy podano przybliżoną masę każdego rodzaju łącznika.
- (57) Transakcje dokonywane przez przemysł unijny są wyrażane zarówno za pomocą jednostek masy, jak i sztuk, o czym świadczą zweryfikowane przez Komisję faktury. Jednostki masy stosuje się nie tylko do celów fakturowania, lecz również określania mocy produkcyjnych, wielkości produkcji i jej kosztów, zarówno w Unii, jak i na całym świecie, również w Korei. Zakupy surowców, które mają największy udział w kosztach produkcji produktu objętego postępowaniem, dokonywane są w tonach. Inne czynniki, takie jak koszty zużycia energii, koszty frachtu i pracy, również oblicza się na podstawie masy. Przemysł unijny określa także pod koniec roku wielkość rabatów przyznawanych klientom na podstawie wielkości dokonanych przez nich zakupów wyrażonych w tonach, a nie w liczbie sztuk. Co więcej, w ramach niniejszego przeglądu wygaśnięcia należało obliczyć marginesy podcięcia cenowego (co uczyniono, zob. motywy 98–105), w związku z czym argument o braku konieczności porównania danych dotyczących przemysłu koreańskiego i unijnego, zawarty w komentarzach TK Corporation podsumowanych w motywie 54 powyżej, jest błędny.
- (58) Zebrane i wykorzystane na potrzeby niniejszego dochodzenia dane statystyczne z całego świata, w tym koreańskie statystyki dotyczące wywozu oraz unijne statystyki celne, były wyrażone wyłącznie w jednostkach masy. Dane te były między innymi wykorzystywane do analizy koreańskiego wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii i państw trzecich. Aby ustalić udział przedsiębiorstwa TK Corporation w tym wywozie i zweryfikować wielkość jego sprzedaży do Unii podaną w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, konieczne było przeliczenie na jednostki masy, ponieważ konwersja danych statystycznych dotyczących wywozu z Korei i unijnych statystyk celnych na sztuki nie była możliwa.
- (59) Wreszcie należy przypomnieć, że w poprzednich dochodzeniach (takich jak dochodzenie skutkujące wprowadzeniem środków pierwotnych i pierwszy przegląd wygaśnięcia zakończony utrzymaniem obowiązujących środków), jak i w najnowszych dochodzeniach dotyczących przywozu tego samego produktu z Rosji i Turcji, również zastosowano metodę opartą na jednostkach masy.
- (60) W związku z powyższym Komisja potwierdza, że należy odrzucić postulat, zgodnie z którym jednostką obliczeń powinny być sztuki.

d) Dumping w ODP

- (61) Obliczone marginesy dumpingu dla TK Corporation wyniosły 46 % i 27 %, w zależności od rynku przeznaczenia wywożonych towarów.

3.1.3.2. Koreańskie moce produkcyjne

- (62) W trakcie dochodzenia Komisja nie uzyskała żadnych informacji od producentów koreańskich, z wyjątkiem TK Corporation, dotyczących całkowitych koreańskich mocy produkcyjnych oraz wolnych mocy produkcyjnych. W związku z tym w celu dokonania odnośnych ustaleń Komisja musiała oprzeć się na art. 18 rozporządzenia podstawowego, a informacje, jakimi dysponuje, to zweryfikowane informacje przekazane przez TK Corporation dotyczące jedynie tej spółki oraz ogólnokrajowe informacje zawarte we wniosku o przeprowadzenie przeglądu wygaśnięcia.

- (63) Deklaracje TK Corporation dotyczące wolnych mocy produkcyjnych zostały należycie zweryfikowane. Poprzez ekstrapolację wolnych mocy produkcyjnych w ODP zgłoszonych przez TK Corporation na podstawie udziału tego przedsiębiorstwa w łącznej wielkości koreańskiego wywozu Komisja obliczyła, że całkowite wolne moce produkcyjne w Korei wynoszą co najmniej 15 000 ton, co stanowi około 25 % całkowitej konsumpcji w Unii. W odniesieniu do tych obliczeń należy jednak zauważyć, że wielkość produkcji w porównaniu do mocy produkcyjnych może się różnić w przypadku poszczególnych przedsiębiorstw, a ponadto TK Corporation, mimo że jest jednym z największych wytwórców produktu podobnego w Korei, jest tylko jednym z wielu wytwórców i z pewnością nie ma pozycji dominującej. Komisja porównała zatem te ustalenia z informacjami zawartymi we wniosku.
- (64) Informacje o wolnych mocach produkcyjnych zawarte we wniosku opierały się na szacunkowych danych dotyczących mocy produkcyjnych i produkcji wszystkich wytwórców koreańskich wskazanych przez wnioskodawcę. W przypadku trzech największych producentów wykorzystano publicznie dostępne dane dotyczące mocy produkcyjnych. W przypadku innych (znacznie mniejszych) producentów koreańskich dane takie nie były ogólnie dostępne, w związku z czym wnioskodawca posłużył się innymi rozsądnymi metodami w celu oszacowania ich mocy produkcyjnych. Wnioskodawca przyjął także określony poziom konsumpcji krajowej w Korei oraz wyliczył wielkość przywozu do tego państwa, jak również wywozu z tego państwa w celu oszacowania wolnych mocy produkcyjnych. Zarówno przy obliczaniu mocy produkcyjnych, jak i wolnych mocy produkcyjnych dokonano stosownych potrąceń w celu uwzględnienia produkcji innych rodzajów wyrobów, nieobjętych zakresem produktu. Całość informacji uznano za bardziej kompletne i jednoznaczne niż informacje, o których mowa w motywie 63 powyżej. Nie otrzymano żadnych uwag, które podważałyby wspomniane dane liczbowe. Na tej podstawie — w oparciu o dostępne fakty — wolne moce produkcyjne w Korei oszacowano na 119 300 ton, co oznacza, że są one dwa razy większe od rynku unijnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

3.1.3.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (65) Należy przypomnieć, że łączniki rur i przewodów rurowych stosuje się głównie w przemyśle naftowym i gazowym, budownictwie, energetyce, przemyśle stoczniowym i instalacjach przemysłowych. Dostępne fakty nie wskazują na możliwość znacznego rozwoju lub kurczenia się tych sektorów w Korei, w związku z czym uznaje się, że krajowy rynek łączników rur i przewodów rurowych pozostanie raczej stabilny w nadchodzących latach i że nie oferuje on żadnych znacznych możliwości ekspansji w zakresie produkcji wspomnianych wyrobów. Poza Koreą głównymi rynkami eksportowymi dla tych gałęzi przemysłu są: Unia, Stany Zjednoczone, państwa Bliskiego Wschodu i Azji Południowo-Wschodniej. Żadne z informacji zgromadzonych w trakcie dochodzenia nie wskazują na znaczny wzrostu popytu na którymkolwiek z wymienionych rynków w nadchodzących latach.
- (66) Wielkość koreańskiego wywozu do USA, krajów Bliskiego Wschodu i Azji Południowo-Wschodniej osiągnęła wysoki pułap, dlatego rynki te nie oferują znacznego potencjału wzrostu dla przemysłu koreańskiego. Należy również przypomnieć, że w przypadku koreańskiego wywozu do USA stwierdzono znaczny dumping — na poziomie 46 %. Rynek unijny jest jednym z największych na świecie i w przypadku uchylecia środków stanowi atrakcyjny rynek o dużym potencjale wzrostu, ponieważ koreańscy producenci eksportujący nie wykorzystali jak dotąd w pełni jego możliwości w związku z obowiązującymi środkami.
- (67) Pod względem wielkości i warunków rynek USA i rynek Unii są podobne. Na obu istnieje duża liczba producentów krajowych a udział przywozu jest znaczący. W trakcie dochodzenia wykazano, że średnia cena sprzedaży na rynku unijnym (z uwzględnieniem całości sprzedaży producentów unijnych i całości sprzedaży importowej do Unii) wynosi 2 600 EUR/t. Średnia cena rynkowa w Unii jest więc zbliżona do średniej ceny uzyskiwanej przez koreańskich producentów eksportujących na rynku w USA (2 700 EUR/t), z tą różnicą, że w USA nie są oni objęci środkami antydumpingowymi. Obecny marginalny poziom koreańskiej sprzedaży do Unii wynika zatem najprawdopodobniej z obowiązujących środków dotyczących produktu objętego postępowaniem. Należy przypomnieć, że w ODP Stany Zjednoczone były największym rynkiem dla eksporterów z Korei. Fakt ten dowodzi, że Unia byłaby atrakcyjnym rynkiem dla eksporterów koreańskich oraz że w przypadku uchylecia ceł można się spodziewać, że rynek unijny przyciągnąłby podobnie dużą liczbę towarów co rynek Stanów Zjednoczonych. W ODP wielkość przywozu koreańskich łączników rur i przewodów rurowych stanowiła 20 %–25 % przywozu tego produktu do Stanów Zjednoczonych, co odpowiadało udziałowi w całości odpowiedniego rynku produktowego w tym państwie na poziomie 10 %–15 % (dokładne dane liczbowe nie są udostępniane ze względu na ich poufny charakter). Innymi słowy, w przypadku uchylecia środków producenci koreańscy prawdopodobnie wykorzystają dostępne wolne moce produkcyjne, określone w motywie 64, by powrócić na rynek unijny.
- (68) Jak wyjaśniono w motywie 39, poza USA nie ma innego rynku eksportowego dla koreańskich wyrobów, który można by wykorzystać do wiarygodnej analizy zmiany sytuacji na rynku unijnym w przypadku wygaśnięcia środków. W związku z tym grupowanie całości sprzedaży eksportowej przeznaczonej na inne rynki eksportowe niż Unia i USA na potrzeby niniejszej analizy uznano za bezzasadne, nie pozwala ono bowiem w wiarygodny sposób określić cen średnich z powodu zróżnicowania poszczególnych (znacznie mniejszych) rynków. W związku z opisanymi powyżej ograniczeniami prowadzonej analizy i brakiem znacznego potencjału wzrostu wskazanych „pozostałych rynków” w najbliższej przyszłości nie należy jednak oczekiwać, że rynki te mogłyby przyjąć znaczne dodatkowe ilości towarów przywożonych z Korei.

3.1.3.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu

- (69) W związku z powyższym istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia ponownego dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. W trakcie dochodzenia wykazano, że sprzedaż koreańskich łączników rur i przewodów rurowych wywożonych do Stanów Zjednoczonych i do innych państw trzecich odbywała się po cenach dumpingowych, a margines dumpingu wynosił odpowiednio 46 % i 27 %.
- (70) Ponadto koreańskie wolne moce produkcyjne są znaczne w porównaniu z poziomem konsumpcji w Unii podczas okresu ODP. Jeśli wspomniane wolne moce zostaną wykorzystane by wywozić towary do Unii i konkurować w zakresie ceny z unijnymi producentami lub z innymi głównymi importerami z państw trzecich, istnieje duże prawdopodobieństwo, że taki wywóz będzie dokonywany po cenach dumpingowych.

3.2. Malezja

3.2.1. Uwagi wstępne

- (71) Wobec braku współpracy ze strony producentów eksportujących z Malezji Komisja musiała przeprowadzić analizę na podstawie dostępnych jej informacji pochodzących z innych źródeł. W związku z tym zgodnie z przepisami art. 18 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała dane statystyczne pochodzące z różnych źródeł. Dane statystyczne dotyczące przywozu zebrane zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego („baza danych na podstawie art. 14 ust. 6”) dostarczyły najlepszych dostępnych informacji na potrzeby ustalenia wielkości przywozu na rynek unijny i odnośnych cen. Nie skorzystano z innych źródeł takich jak Eurostat, ponieważ niemożliwe było wyodrębnienie produktu objętego postępowaniem od innych produktów również oznaczonych 8-cyfrowym kodem.

3.2.2. Przywóz towarów po cenach dumpingowych w ODP

- (72) Według bazy danych na podstawie art. 14 ust. 6 nie odnotowano przywozu towarów z Malezji na rynek unijny. Stwierdzono zatem, że w ODP nie było kontynuacji przywozu towarów z Malezji po cenach dumpingowych.

3.2.3. Dowody wskazujące na prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

- (73) Komisja przeanalizowała prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. W badaniu tym przeanalizowano następujące czynniki: cenę eksportową do innych miejsc przeznaczenia, moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Malezji, a także atrakcyjność rynku unijnego.

3.2.3.1. Wywóz z Malezji do innych miejsc przeznaczenia

- (74) Z uwagi na brak wywozu łączników rur i przewodów rurowych z Malezji na rynek unijny Komisja zdecydowała o wykorzystaniu danych dotyczących innego państwa. Do tego celu za odpowiednie państwo uznano Stany Zjednoczone ze względu na fakt, że jest to rynek podobnej wielkości co unijny i charakteryzuje się dużą liczbą producentów krajowych, jak również znacznym odsetkiem przywożonych towarów, co sprawia, że jest on bardzo konkurencyjny. Ponadto USA są zdecydowanie największym rynkiem eksportowym dla Malezji, na który, w ODP, trafiło 87 % towarów wywożonych z tego państwa. Zastosowane podejście jest identyczne z podejściem przyjętym na potrzeby poprzedniego dochodzenia dotyczącego Malezji, jak również na potrzeby przeprowadzenia oceny „prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody”.

a) Wartość normalna

- (75) Wobec braku współpracy ze strony producentów eksportujących z Malezji wartość normalną ustalono, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, w oparciu o dane przedstawione we wniosku o przeprowadzenie przeglądu wygaśnięcia, a mianowicie w oparciu o szacowane koszty produkcji powiększone o 6 % z tytułu uzasadnionych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (SGA) oraz zysku, wyrażonych jako odsetek kosztów *ex-works*. Uważa się, że powyższy odsetek opiera się na bardzo ostrożnych założeniach. Na potwierdzenie tego należy przywołać fakt, że w przypadku jedyne przedsiębiorstwa, które zgodziło się współpracować w ramach niniejszego dochodzenia (TK Corporation, Korea), rzeczywista wartość znacznie przekraczała 6 %.

b) Cena eksportowa

- (76) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego wobec braku współpracy ze strony malezyjskich producentów eksportujących cenę eksportową obliczono, wykorzystując dane dotyczące cen produktu objętego postępowaniem wywożonego z Malezji do Stanów Zjednoczonych zaczerpnięte z amerykańskich statystyk dotyczących przywozu.

c) Porównanie

- (77) Dokonano porównania średniej ważonej wartości normalnej ze średnią ważoną ceną eksportową łączników rur i przewodów rurowych, zgodnie z art. 2 ust. 11 rozporządzenia podstawowego, przyjmując obie ceny na poziomie *ex-works*.

- (78) Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, uwzględniono różnice w czynnikach mających wpływ na ceny i ich porównywalność, zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego. W związku z tym odsetek z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku wspomnianych powyżej w motywie 75 przyjęto w oparciu o koszty *ex-works*, z wyłączeniem kosztów przewozów lądowych i morskich, ubezpieczenia, przeładunku, załadunku oraz kosztów dodatkowych.

d) Margines dumpingu w ODP

- (79) W oparciu o wyżej opisaną metodykę, którą posłużono się również w trakcie pierwszego przeglądu wygaśnięcia przedłużającego stosowanie środków („środki obowiązujące”), obliczono margines dumpingu, który wyniósł 57,7 %.

3.2.3.2. Malezyjskie moce produkcyjne

- (80) W związku z brakiem współpracy ze strony Malezji nie przekazano żadnych informacji dotyczących mocy produkcyjnych ani wolnych mocy produkcyjnych. Z informacji zawartych we wniosku wynika, że łączna moc dostępna w Malezji wynosi ok. 55 000 ton, a wolne moce produkcyjne wynoszą 27 000 ton. W analizie prowadzącej do uzyskania tych wielkości wykluczono produkcję innych wyrobów (mocy wytwórcze), w związku z czym uznaje się ją za rozsądną. Wolne moce produkcyjne w Malezji na poziomie 27 000 ton odpowiadają 40 % całkowitej konsumpcji w Unii w ODP.

3.2.3.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (81) Jeśli chodzi o rozwój głównych rynków przemysłowych wykorzystujących produkt objęty postępowaniem wymienionych w motywie 65, rynek unijny stanowi jeden z większych rynków dla łączników rur i przewodów rurowych i żadne z informacji zgromadzonych w dokumentacji nie wskazują na znaczny spadek lub wzrostu popytu na którymkolwiek z wymienionych rynków w nadchodzących latach.
- (82) Dochodzenie wykazało, że ceny producentów unijnych towarów sprzedawanych na rynku unijnym są wyższe od malezyjskich cen eksportowych towarów sprzedawanych na innych rynkach, w szczególności na rynku Stanów Zjednoczonych. Średnia cena na rynku unijnym wynosi 2 600 EUR/t, podczas gdy z danych statystycznych wynika, że średnia cena importowa na rynku Stanów Zjednoczonych dla towarów przywożonych z Malezji wynosi 1 600 EUR/t. W przypadku uchylecia środków rynek unijny byłby zatem atrakcyjnym rynkiem dla malezyjskich eksporterów. Ma to szczególne znaczenie w związku z wolnymi mocami produkcyjnymi w Malezji; należy także przypomnieć, że obecnie 87 % towarów wywożonych z Malezji trafia do USA, gdzie malezyjscy producenci eksportujący sprzedają je po znacznie niższych cenach.

3.2.3.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu

- (83) W związku z powyższym istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia ponownego dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. Ustalono, że sprzedaż malezyjskich łączników rur i przewodów rurowych wywożonych do Stanów Zjednoczonych odbywała się po cenach dumpingowych, przy czym margines dumpingu wyniósł 57,7 %.
- (84) Ponadto malezyjskie wolne moce produkcyjne są znaczne w porównaniu z poziomem konsumpcji w Unii podczas ODP. W przypadku uchylecia środków wspomniane moce prawdopodobnie zostaną użyte, przynajmniej częściowo, na potrzeby wywozu do Unii z uwagi na poziom cen na tym rynku. W takim wypadku można również oczekiwać, że duża część towarów wywożonych do Stanów Zjednoczonych zostanie przekierowana na rynek unijny w związku z tym, że ceny na rynku unijnym są wyższe niż ceny w USA.

3.3. **Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu**

- (85) W związku z powyższym, tj. w związku z wysokim marginesem dumpingu, dużymi wolnymi mocami produkcyjnymi państw, których dotyczy postępowanie, oraz ich dużymi zdolnościami eksportowymi, jak również w związku z atrakcyjnością rynku unijnego pod względem cen i wielkości można wnioskować, że w przypadku wygaśnięcia środków przywóz towarów po cenach dumpingowych z Republiki Korei oraz Malezji do Unii mógłby wystąpić ponownie.

4. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

4.1. **Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej**

- (86) W przemyśle unijnym nie nastąpiły żadne większe zmiany strukturalne w porównaniu z sytuacją opisaną w rozporządzeniu Rady nr 1001/2008 przywołanym powyżej w motywie 3. W ODP produkt podobny był wytwarzany przez 22 producentów w Unii. Przedsiębiorstwa te reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

- (87) Ustalano, że całkowita produkcja unijna w ODP wynosiła około 57 736 ton. Komisja ustaliła tę wartość na podstawie dostępnych faktów dotyczących przemysłu unijnego takich jak zweryfikowane dane przedsiębiorstw objętych próbą oraz dane przedstawione przez wnioskodawcę.
- (88) Przedsiębiorstwa/grupy przedsiębiorstw objęte próbą w ramach prowadzonego dochodzenia reprezentują 49 % produkcji unijnej oraz 45 % unijnej sprzedaży (zob. motyw 15). Zatem dane uzyskane dzięki tej próbie są reprezentatywne w odniesieniu do sytuacji w przemyśle unijnym.

4.2. Konsumpcja w Unii

- (89) Komisja ustaliła wielkość konsumpcji w Unii na podstawie: (i) wielkości sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym (w tym celu wykorzystano dane przedstawione przez wnioskodawcę); oraz (ii) wielkości przywozu z państw trzecich (ustalanej w oparciu o bazę danych na podstawie art. 14 ust. 6).
- (90) Konsumpcja w Unii kształtowała się w następujący sposób:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii (w tonach metrycznych)

	2010	2011	2012	ODP
Konsumpcja w Unii ogółem	55 497	62 426	58 941	59 992
Indeks (2010 = 100)	100	112	106	108

Źródło: dane przedstawione przez wnioskodawcę oraz pochodzące z bazy danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (91) W 2011 r. konsumpcja wzrosła o 12 % w porównaniu z konsumpcją w 2010 r. W 2012 r. spadła, utrzymując się jednak powyżej poziomu z 2010 r. (wzrost o 6 %). W okresie między 2010 r. a ODP konsumpcja w Unii wzrosła o 8 %.

4.3. Przywóz z państw, których dotyczy postępowanie

4.3.1. Wielkość i udział w rynku przywozu z państw, których dotyczy postępowanie

Republika Korei

- (92) Komisja określiła wielkość przywozu w oparciu o informacje zawarte w bazie danych na podstawie art. 14 ust. 6. Udział przywozu w rynku ustalono w oparciu o informacje zawarte w bazie danych na podstawie art. 14 ust. 6 oraz informacje dostarczone przez wnioskodawcę.
- (93) Przywóz do Unii z Republiki Korei kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość przywozu (w tonach metrycznych) i udział w rynku

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość przywozu z Republiki Korei (tony)	301	208	204	18
Indeks	100	69	68	6
Udział w rynku	0,5 %	0,3 %	0,3 %	0,03 %
Indeks	100	62	64	6

Źródło: dane przedstawione przez wnioskodawcę oraz pochodzące z bazy danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (94) W analizowany okresie wielkość przywozu z Republiki Korei była bardzo niewielka w porównaniu z ogólnym poziomem konsumpcji w Unii. W ODP wielkość ta zmniejszyła się do 18 ton. Przywóz utrzymuje się na tak niskim poziomie od 2002 r., tj. od momentu wprowadzenia pierwotnych środków, można zatem założyć, że jest to skutkiem obowiązujących środków antydumpingowych.

Malezja

- (95) Komisja określiła wielkość przywozu w oparciu o informacje zawarte w bazie danych na podstawie art. 14 ust. 6. Udział przywozu w rynku ustalono w oparciu o informacje zawarte w bazie danych na podstawie art. 14 ust. 6 oraz informacje dostarczone przez wnioskodawcę.
- (96) Przywóz do Unii z Malezji kształtował się następująco:

Tabela 3

Wielkość przywozu (w tonach metrycznych) i udział w rynku

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość przywozu z Malezji (tony)	19,4	0,03	0,27	0,13
Indeks	100	0	1	1
Udział w rynku	0,03 %	0	0,0005 %	0,0002 %
Indeks	100	0	1	1

Źródło: dane przedstawione przez wnioskodawcę oraz pochodzące z bazy danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (97) W analizowany okresie wielkość przywozu z Malezji była bardzo niewielka w porównaniu z ogólnym poziomem konsumpcji w Unii. Najwięcej towarów (choć nadal niewiele) przywieziono w 2010 r. (19,4 tony). Od tej pory przywóz praktycznie ustał. Wielkość przywozu zmieniała się od 2002 r., tj. od momentu wprowadzenia pierwotnych środków, nigdy jednak nie osiągnęła poziomu sprzed wprowadzenia środków. Można zatem założyć, że bardzo niski poziom przywozu od momentu wprowadzenia środków pierwotnych w 2002 r. jest skutkiem obowiązujących środków antydumpingowych.

4.3.2. Ceny produktów przywożonych z państw, których dotyczy postępowanie, oraz podcięcie cenowe

Republika Korei

- (98) W ODP wskazana niewielka ilość towarów przywożonych do Unii przez przedsiębiorstwo współpracujące w ramach dochodzenia (TK Corporation) była sprzedawana po cenach znacznie niższych od cen CIF przemysłu unijnego. Istnieją jednak wątpliwości, czy towary te zostały faktycznie wprowadzone na obszar celny Unii, o czym mowa w motywie 32.
- (99) W każdym razie wielkość koreańskiego przywozu do Unii ogółem jest bardzo mała (zob. motyw 32): stanowi zaledwie 0,03 % udziału w unijnym rynku (zob. tabela 2 powyżej). Z uwagi na bardzo ograniczony przywóz z Republiki Korei do Unii oraz dużą różnorodność produktów nie można było wykorzystać cen przywożonych towarów do ustalenia podjęcia cenowego.
- (100) W związku z tym Komisja wykorzystwała ceny eksportowe dla sprzedaży z Korei do USA i innych państw jako wskaźnik zastępczy, aby ustalić jakie byłoby podcięcie cenowe w przypadku sprzedaży przez przedsiębiorstwa koreańskie towarów do Unii po tych właśnie cenach.
- (101) Wywóz na inne rynki światowe towarów TK Cooperation stanowił około 25 %–40 % wywozu łączników rur i przewodów rurowych z Republiki Korei, przyjęto zatem, że jest on reprezentatywny dla koreańskiej sprzedaży eksportowej. Te właśnie ceny eksportowe wykorzystano do celów porównawczych. Komisja skorygowała ceny eksportowe w górę w celu uwzględnienia cła oraz opłat za załadunek i przeładunek.
- (102) Obliczono, że margines podjęcia cenowego wynosi 17 % w przypadku sprzedaży do USA i 10 % w przypadku sprzedaży na inne rynki.

Malezja

- (103) Żaden przedsiębiorca z Malezji nie podjął współpracy w ramach niniejszego dochodzenia. Statystyki zawarte w bazie danych na podstawie art. 14 ust. 6 wskazują, że w ODP przywóz do Unii był nieznaczny (zob. tabela 3 powyżej). Z uwagi na bardzo ograniczony przywóz z Malezji do Unii oraz dużą różnorodność produktów nie można było wykorzystać cen przywozonych towarów do ustalenia podcięcia cenowego.
- (104) Komisja ustaliła zatem podcięcie cenowe, stosując tę samą metodykę co w przypadku poprzedniego przeglądu wygaśnięcia, a mianowicie porównując ceny eksportowe towarów sprzedawanych z Malezji do USA z cenami sprzedaży na rynku unijnym. Komisja skorygowała ceny eksportowe w celu uwzględnienia cła oraz opłat za załadunek i przeładunek.
- (105) Obliczono, że dla sprzedaży do USA margines podcięcia cenowego wynosi 34 %. Komisja porównała również ceny sprzedaży malezyjskich towarów do innych państw: w tym wypadku podcięcie cenowe wyniosło 28 %.

4.3.3. Przywóz z państw trzecich

- (106) W poniższej tabeli przedstawiono, jak kształtował się przywóz do Unii z pozostałych państw trzecich podczas okresu badanego pod względem wielkości i udziału w rynku, a także średniej ceny przywozonych towarów.

Tabela 4

Przywóz z państw trzecich

Państwo		2010	2011	2012	ODP
Chińska Republika Ludowa	Wielkość w tonach	5 618	5 867	6 844	6 589
	Indeks	100	104	122	117
	Udział w rynku	10 %	9 %	12 %	11 %
	Średnia cena	1 125	1 261	1 544	1 426
	Indeks	100	112	137	127
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość w tonach	11 668	12 938	11 630	12 036
	Indeks	100	111	100	103
	Udział w rynku	21 %	21 %	20 %	20 %
	Średnia cena	2 175	2 352	2 437	2 482
	Indeks	100	108	112	114
Państwa trzecie ogółem, z wyjątkiem państw, których dotyczy postępowanie	Wielkość w tonach	17 286	18 805	18 474	18 625
	Indeks	100	109	107	108
	Udział w rynku	31 %	30,1 %	31,3 %	31 %
	Średnia cena	1 834	2 011	2 106	2 108
	Indeks	100	110	115	115

Źródło: baza danych na podstawie art. 14 ust. 6.

- (107) Udział w rynku przywozu z państw trzecich innych niż państwa, których dotyczy postępowanie, osiągnął 31 % całkowitej konsumpcji w Unii w ODP. Największy udział w rynku przypada przywózowi z Chińskiej Republiki Ludowej — 11 % całkowitej konsumpcji w Unii. W ODP znaczna część przywożonych towarów pochodziła z Tajlandii (4 % rynku unijnego), Wietnamu (3 % rynku unijnego) i Arabii Saudyjskiej (wzrost z poziomu zerowego w 2010 r. do 4 % udział w rynku w ODP).
- (108) Ceny, po jakich towary przywieziono do Unii, były stosunkowo niskie w porównaniu ze średnią ceną przemysłu unijnego, w szczególności w przypadku Chińskiej Republiki Ludowej. Nawet po nałożeniu ceł antydumpingowych w wysokości 58,6 % na towary przywożone z Chińskiej Republiki Ludowej, średnia cena dla tego przywozu jest niższa od ceny unijnej (zob. tabela 4).

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

4.4.1. Uwagi ogólne

- (109) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego badanie wpływu przywozu towarów po cenach dumpingowych na przemysł unijny zawierało ocenę wszystkich wskaźników gospodarczych, które wywierają wpływ na przemysł unijny w okresie badanym.
- (110) Na potrzeby analizy szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Wskaźniki makroekonomiczne oceniła na podstawie danych zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu oraz statystykach. Dane te dotyczą wszystkich znanych producentów unijnych. Wskaźniki mikroekonomiczne oceniła na podstawie danych zawartych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Dane te dotyczą producentów unijnych objętych próbą. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.
- (111) Uwzględniono następujące wskaźniki makroekonomiczne: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość marginesu dumpingu i poprawę sytuacji po wcześniejszym dumpingu.
- (112) Uwzględniono następujące wskaźniki mikroekonomiczne: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszt pracy, zapasy, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału. Wartości dotyczące wskaźników mikroekonomicznych opierają się na zweryfikowanych danych pochodzących od jedynie dwóch przedsiębiorstw lub grup przedsiębiorstw objętych próbą. Aby zapewnić poufność tych danych, przedstawiono je zatem tylko w formie zindeksowanej lub w formie przedziałów.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

4.4.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (113) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	48 017	52 754	55 787	57 736
<i>Indeks</i>	100	110	116	120
Moce produkcyjne (w tonach)	179 912	180 364	180 364	180 364
<i>Indeks</i>	100	100,3	100,3	100,3
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	26,7 %	29,2 %	30,9 %	32 %
<i>Indeks</i>	100	110	116	120

Źródło: wniosek.

- (114) W okresie badanym wielkość produkcji wzrosła o 20 %. Ponieważ konsumpcja w Unii wzrosła jedynie o 8 %, pozostała część produkcji była wywożona.
- (115) Wydaje się, że wykorzystanie mocy produkcyjnych w ODP było niskie (32 %). Moce produkcyjne przedstawione w tabeli powyżej ustalono, zgodnie z przyjętą w tym sektorze praktyką oraz metodą wykorzystaną w trakcie poprzednich postępowań, w oparciu o teoretyczne maksymalne moce produkcyjne w następujących warunkach: 3 zmiany na dzień, 6 dni w tygodniu, 48 tygodni w roku. W rzeczywistości jednak produkcja w tej branży opiera się na dwuzmianowym systemie pracy, 5 dni w tygodniu, 48 tygodni w roku. Możliwe jest zatem, że przedstawione moce produkcyjne nie odzwierciedlają wiernie faktycznych mocy produkcyjnych w ODP.
- (116) W okresie badanym wykorzystanie mocy produkcyjnych nieznacznie wzrosło. Wzrost o 20 % wykorzystania mocy produkcyjnych odzwierciedla wzrost wielkości produkcji w okresie badanym.

4.4.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

- (117) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku

	2010	2011	2012	ODP
Wielkość sprzedaży na rynku unijnym (w tonach)	38 185	43 414	40 262	41 350
Indeks	100	114	105	109
Udział w rynku	68,8 %	69,5 %	68,3 %	68,9 %
Indeks	100	101	99	100

Źródło: wniosek.

- (118) W 2011 r. wielkość sprzedaży na rynku unijnym wzrosła o 14 % w porównaniu ze sprzedażą w 2010 r. Wielkość sprzedaży spadła następnie do poziomu 41 350 ton. Oznacza to, że w okresie badanym sprzedaż wzrosła ogółem o 9 %.
- (119) Udział przemysłu unijnego w rynku utrzymywał się na mniej więcej stabilnym poziomie w okresie badanym.

4.4.2.3. Wzrost

- (120) W okresie badanym odnotowano umiarkowany wzrost konsumpcji w Unii (+8 %), sprzedaż producentów unijnych wzrosła odpowiednio o 9 %.

4.4.2.4. Zatrudnienie i wydajność

- (121) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2010	2011	2012	ODP
Liczba pracowników	1 064	1 022	979	957
Indeks	100	96	92	90
Wydajność (jednostka/pracownik)	45	52	57	60
Indeks	100	114	126	134

Źródło: wniosek.

- (122) W okresie badanym liczba pracowników zmniejszyła się stopniowo o 10 %. W konsekwencji wraz ze wzrostem produkcji wydajność siły roboczej unijnych producentów mierzona jako roczna produkcja (w tonach) na osobę zatrudnioną wzrosła o 34 % w okresie między 2010 r. a ODP.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

4.4.3.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (123) Średnia ważona jednostkowych cen sprzedaży naliczanych przez producentów unijnych objętych próbą klientom niepowiązanym w Unii kształtowała się w okresie badanym następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży w Unii

	2010	2011	2012	ODP
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii na rynku całkowitym (EUR/t)	2 500–3 000	2 500–3 000	2 400–2 900	2 300–2 800
<i>Indeks</i>	100	100	98	94
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	3 500–4 000	3 300–3 800	3 400–3 900	3 300–3 800
<i>Indeks</i>	100	94	97	94

Źródło: zweryfikowane dane przekazane przez przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (124) W badanym okresie ceny sprzedaży w Unii spadły o 6 %. Poziom cen w latach 2010–2012 był stosunkowo stabilny, a największy spadek odnotowano między 2011 r. a ODP.
- (125) Z uwagi na znaczny udział kosztów stałych w produkcji jej wzrost o 20 % w ODP skutkował spadkiem kosztu jednostkowego. Odpowiednio zmniejszyła się też średnia jednostkowa cena sprzedaży.

4.4.3.2. Koszty pracy

- (126) Średni koszt pracy producentów unijnych objętych próbą kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 9

Średni koszt pracy na pracownika

	2010	2011	2012	ODP
Średnie wynagrodzenie na pracownika (EUR)	45 000–50 000	50 000–55 000	51 000–56 000	52 000–57 000
<i>Indeks</i>	100	107	108	110

Źródło: zweryfikowane dane przekazane przez przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (127) W okresie badanym średni koszt pracy na pracownika wykazywał tendencję wzrostową. Między 2010 r. a ODP średnie koszty pracy na pracownika zwiększyły się o 10 %.

4.4.3.3. Zapasy

- (128) Poziom zapasów producentów unijnych objętych próbą kształtował się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2010	2011	2012	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	5 500–6 000	5 000–5 500	5 600–6 100	6 000–6 500
<i>Indeks</i>	100	93	104	111
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	25 %–30 %	20 %–25 %	21 %–26 %	22 %–27 %
<i>Indeks</i>	100	79	83	87

Źródło: zweryfikowane dane przekazane przez przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (129) Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego najpierw spadł w 2011 r. o 7 % w porównaniu z 2010 r., a następnie wzrósł o 11 % w ODP w porównaniu z 2010 r. W porównaniu z poziomem produkcji stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego zmniejszył się o 13 % między 2010 r. a ODP.

4.4.3.4. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (130) Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje oraz zwrot z inwestycji objętych próbą producentów unijnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2010	2011	2012	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	– 20 %/– 15 %	– 15 %/– 10 %	– 10 %/– 5 %	– 14 %/– 9 %
<i>Indeks</i>	100	118	151	133
Przepływy pieniężne (w EUR) (indeks)	100	– 10 515	– 6 086	– 8 933
Inwestycje (w EUR) (indeks)	100	115	112	105
Zwrot z inwestycji	– 25 %/– 20 %	– 45 %/– 40 %	– 40 %/– 35 %	– 45 %/– 40 %
<i>Indeks</i>	100	81	64	80

Źródło: zweryfikowane dane przekazane przez przedsiębiorstwa objęte próbą.

- (131) Komisja określiła rentowność unijnych producentów objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów w ramach tej sprzedaży.
- (132) W okresie badanym przemysł unijny odnotował znaczne straty. W 2010 r. poniesione straty wyniosły – 20 %/– 15 %. Między 2010 r. a ODP straty zmniejszyły się o 33 %, niemniej jednak wyniki odnotowane w ODP nadal były ujemne i wyniosły – 14 %/– 9 %. Przepływy pieniężne netto określają zdolność producentów unijnych do samofinansowania swojej działalności. W 2010 r. przepływy te był dodatnie. W 2011 r. gwałtownie spadły, osiągając wartość ujemną, która utrzymała się w ODP.

- (133) Inwestycje wykazywały tendencję wzrostową. W porównaniu z 2010 r. inwestycje wzrosły o 15 % w 2011 r. i o 12 % w 2012 %. W ODP ich poziom utrzymywał się powyżej poziomu z 2010 r., przekraczając go o 5 %.
- (134) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. W 2010 r. wskaźnik ten wyniósł – 25 %/– 20 %, a następnie spadł do poziomu ok. – 45 %/– 40 %, na którym utrzymywał się w ODP.

4.4.3.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (135) Z uwagi na znaczne zmniejszenie się przywozu z państw, których dotyczy postępowanie, oraz niewielką skalę przywozu w okresie badanym (zob. tabele 2 i 3) ocena wielkości marginesu dumpingu jest niemożliwa. W świetle ustaleń przeprowadzonej oceny, o której mowa w motywach 136–144 poniżej, uznano jednak, że sytuacja przemysłu unijnego jest wciąż niestabilna i podatna na zagrożenia.

4.5. Wnioski dotyczące sytuacji przemysłu unijnego

- (136) W rozporządzeniu (WE) nr 1001/2008 Rada stwierdziła, że środki antydumpingowe wprowadzone w 2002 r. w odniesieniu do towarów przywożonych z Republiki Korei i Malezji umożliwiły jedynie częściową poprawę sytuacji przemysłu unijnego. (Pozytywne) zmiany w okresie badanym w ramach poprzedniego przeglądu (styczeń 2002 r. – czerwiec 2007 r.) w zakresie wskaźników szkody wynikały w dużym zakresie ze wzrostu popytu odnotowanego w 2007 r. i 2008 r.
- (137) Po 2008 r. sytuacja przemysłu unijnego uległa jednak znacznemu pogorszeniu (w porównaniu z sytuacją w 2007 r. i 2008 r.). Zmiana ta w znacznej mierze wynikała ze spadku popytu po 2008 r.
- (138) Niektóre wskaźniki wykazują pozytywne tendencje od 2010 r. Dla przykładu: w okresie między 2010 r. a ODP wielkość produkcji unijnej wzrosła o 20 %. Wzrost ten wynikał częściowo ze wzrostu konsumpcji unijnej o 8 % odnotowanej w tym samym okresie. Wzrost produkcji skutkował lepszym wykorzystaniem mocy produkcyjnych, które zwiększyły się o ponad 20 %. Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego wzrosła o 9 %, co odpowiada wzrostowi konsumpcji w Unii, przy zachowaniu przez przedsiębiorców unijnych takiego samego udziału w rynku. Na skutek ograniczenia liczby pracowników o 10 % wzrosła również wydajność (o 34 %).
- (139) Wykorzystanie mocy produkcyjnych było jednak niskie. Częściowo daje się to wytłumaczyć faktem, że istniejąca infrastruktura miała być eksploatowana przy pracy na trzech zmianach dziennie i przez 6 dni w tygodniu, a maksymalne moce produkcyjne zostały obliczone odpowiednio do tych założeń. W okresie badanym przemysł unijny pracował jednak jedynie na dwóch zmianach dziennie i przez 5 dni w tygodniu.
- (140) Z uwagi na znaczny udział kosztów stałych w kosztach produkcji przemysł unijny odnotował duże straty w okresie badanym. Pomimo poprawy wyników finansowych między 2010 r. a ODP o 30 %, straty odnotowane w ODP były nadal znaczące (straty w zakresie – 14 % i – 9 %).
- (141) Te znaczne straty wraz ze znaczącymi ujemnym przepływami pieniężnymi stanowią ważne wskaźniki podatności przemysłu unijnego na zagrożenia.
- (142) Należy zauważyć, że w rozporządzeniu Rady (UE) nr 78/2013 wprowadzającym środki antydumpingowe wobec przywozu produktu objętego postępowaniem z Rosji i Turcji uznano, że przemysł unijny znajduje się w szkodliwej i skrajnie trudnej sytuacji gospodarczej. W ramach wspomnianego postępowania badano okres od stycznia 2008 r. do września 2011 r., który pokrywa się częściowo z okresem badanym w ramach niniejszego dochodzenia ⁽¹⁾.
- (143) Wydaje się, że środki wprowadzone we wskazanym rozporządzeniu miały korzystny wpływ, ponieważ kilka wskaźników szkody (np. dot. produkcji, wykorzystania mocy produkcyjnych, wydajności oraz konsumpcji) wykazuje pozytywne tendencje. Jak pokazuje jednak bieżące dochodzenie, przemysł unijny nie przewyższył jeszcze w pełni skutków wcześniejszego dumpingu.
- (144) W związku z powyższym Komisja uznaje, że przemysł unijny jest nadal podatny na zagrożenia, a pod pewnymi względami jego sytuacja znacznie odbiega od poziomu, którego można by oczekiwać, gdyby uległa ona pełnej poprawie po szkodzie stwierdzonej we wcześniejszych dochodzeniach.

⁽¹⁾ Zob. rozporządzenie Komisji (UE) nr 699/2012 nakładające tymczasowe cło antydumpingowe (Dz.U. L 203 z 31.7.2012, s. 37).

5. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

5.1. Skutki przewidywanej wielkości przywozu oraz wpływ na ceny w przypadku uchylenia środków

- (145) W motywie 85 Komisja stwierdziła, że uchylenie środków najprawdopodobniej spowodowałoby ponowne wystąpienie przywozu po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie.
- (146) Dochodzenie pokazało, że przemysł unijny jest podatny na zagrożenia. Mimo że w ODP sytuacja uległa nieznacznej poprawie, przemysł unijny nie osiągnął w okresie badanym żadnych zysków.
- (147) Ponowne wystąpienie przywozu towarów po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, pogorszyłoby zatem jeszcze bardziej niekorzystną sytuację przemysłu unijnego. Przywóz prawdopodobnie przejąłby jego udział w rynku unijnym. To zaś skutkowałoby jeszcze niższym wykorzystaniem mocy produkcyjnych, co było jednym z kluczowych elementów, które doprowadziły do ujemnych wyników przemysłu unijnego w okresie badanym.
- (148) Ponowny przywóz towarów po cenach dumpingowych wywarłby jeszcze silniejszą presję cenową na przemysł unijny i pogorszyłoby w dalszym stopniu jego wyniki finansowe.
- (149) Komisja uznaje zatem, że uchylenie środków wobec Republiki Korei i Malezji najprawdopodobniej spowodowałoby ponowne wystąpienie przywozu towarów po cenach dumpingowych z tych państw, czego wynikiem byłaby presja niżkowa na ceny, wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego oraz pogorszenie jego sytuacji ekonomicznej. Uchylenie środków wobec Republiki Korei i Malezji spowodowałoby zatem prawdopodobnie ponowne wystąpienie szkody wynikającej z prawdopodobnego pogorszenia się i tak już niekorzystnej sytuacji gospodarczej, w jakiej znalazł się obecnie przemysł unijny.

6. INTERES UNII

- (150) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków antydumpingowych wobec Republiki Korei i Malezji nie zaszkodzi interesom Unii jako całości. Interesy Unii określono na podstawie oceny interesów wszystkich zaangażowanych stron, w tym interesu przemysłu unijnego, importerów, hurtowników oraz użytkowników.
- (151) Wszystkie zainteresowane strony otrzymały możliwość przedstawienia swoich opinii zgodnie z art. 21 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (152) W dochodzeniu pierwotnym wprowadzenie środków nie zostało uznane za działanie wbrew interesom Unii. Jako że obecne dochodzenie jest przeglądem a przedmiotowe środki obowiązują od 2002 r., analiza umożliwia ocenę wszelkiego niepożądanego negatywnego wpływu obowiązujących środków antydumpingowych na strony, których dotyczy postępowanie.
- (153) Na tej podstawie sprawdzono, czy istnieją niepodważalne powody mogące prowadzić do wniosku, że utrzymanie w mocy obecnych środków nie leży w interesie Unii pomimo wniosków dotyczących ponownego wystąpienia dumpingu i prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody.

6.1. Interes przemysłu unijnego

- (154) Chociaż obowiązujące środki antydumpingowe zapobiegły przywózowi na rynek unijny po cenach dumpingowych, sytuacja przemysłu unijnego jest nadal niestabilna, co potwierdzają negatywne tendencje wykazywane przez niektóre kluczowe wskaźniki szkody.
- (155) Jeśli środki wygasną, możliwy napływ znacznych ilości towarów przywożonych po cenach dumpingowych z państw, których dotyczy postępowanie, prawdopodobnie spowodowałoby ponowne wystąpienie szkody. Prawdopodobnie przyczyniłby się między innymi do utraty udziałów w rynku, spadku ceny sprzedaży, spadku wykorzystania mocy produkcyjnych i poważnego pogorszenia sytuacji finansowej przemysłu unijnego.
- (156) Komisja stwierdza zatem, że utrzymanie środków antydumpingowych wobec przywozu towarów z Republiki Korei i Malezji nie byłoby sprzeczne z interesem przemysłu unijnego.

6.2. Interes importerów niepowiązanych i użytkowników

- (157) W dochodzeniu pierwotnym stwierdzono, że prawdopodobieństwo poważnego negatywnego wpływu na importerów i użytkowników w Unii jest bardzo niskie. Żaden importer ani użytkownik nie współpracował w ramach prowadzonego dochodzenia. Z uwagi na brak dowodów świadczących o tym, że obowiązujące środki miały istotny wpływ te grupy, można stwierdzić, że utrzymanie środków nie będzie miało istotnego wpływu na importerów i użytkowników unijnych.

6.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (158) Na podstawie powyższego Komisja doszła do wniosku, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że wprowadzenie środków w odniesieniu do przywozu łączników rur i przewodów rurowych z Republiki Korei i Malesji nie leży w interesie Unii.

7. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (159) Z powyższych rozważań wynika, że, na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, należy utrzymać środki antydumpingowe wobec przywozu niektórych łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Republiki Korei i Malesji.
- (160) Jak pokazało jednak niniejsze dochodzenie, ogólna sytuacja przemysłu unijnego ulega stopniowej poprawie i wydaje się również, że wprowadzenie w 2013 r. ostatecznych środków antydumpingowych wobec przywozu tego samego produktu z Rosji i Turcji (zob. motyw 5) miało dodatkowy pozytywny wpływ na tę sytuację, co wyjaśniono w motywie 143. W konsekwencji uznano, biorąc pod uwagę ogólną analizę szkody i prawdopodobny rozwój rynku przy obowiązujących środkach, że okres krótszy niż pięcioletni może wystarczyć przemysłowi unijnemu do przywrócenia poprawnej sytuacji gospodarczej i finansowej.
- (161) Ponadto sytuacji przemysłu unijnego oraz analizy szkody nie można oceniać, uwzględniając jedynie (ewentualny) przywóz produktu objętego postępowaniem z Republiki Korei i Malesji — na sytuację przemysłu unijnego ma też wpływ przywóz z innych państw i środki wprowadzone wobec takiego przywozu, w szczególności takie jak wyżej wymienione środki wobec przywozu towarów z Rosji i Turcji.
- (162) W związku z tym uznaje się, że w świetle szczególnych okoliczności w danym przypadku, obowiązywania środków wyjątkowo nie należy przedłużać na pełny okres pięciu lat, przewidziany w rozporządzeniu podstawowym, lecz że powinny one wygasnąć w tym samym momencie, co ostateczne środki wprowadzone w szczególności na przywóz z Turcji i Rosji. Takie ujednoczenie długości trwania środków pozwoli również na kompleksowe i spójne zbadanie skutków ewentualnego dumpingu na przemysł unijny, o ile taki przegląd będzie w przyszłości konieczny.
- (163) Wspomniane obowiązujące środki w odniesieniu do przywozu łączników rur i przewodów rurowych z Rosji i Turcji wygasną z dniem 29 stycznia 2018 r. Ostateczne środki antydumpingowe dotyczące przywozu łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Korei i Malesji powinny być zatem odpowiednio dostosowane i wygasnąć w tym samym dniu.
- (164) Komitet Obrony Przemysłu Stalowych Łączników Spawanych Doczołowo Unii Europejskiej potwierdza, że proponowane daty wygaśnięcia pozwolą na przeprowadzenie wspólnego przeglądu, o ile pojawi się taki wniosek, a tym samym na przeprowadzenie kompleksowej analizy dumpingu i szkody obejmującej przywóz z kilku państw. Przedstawiciele Komitetu stwierdzili jednak, że po ODP nastąpił gwałtowny wzrost całkowitego przywozu ze wszystkich państw w zakresie produktu objętego postępowaniem, któremu towarzyszył gwałtowny spadek cen przywożonych wyrobów. Zmiany, które nastąpiły w okresie po ODP, miały doprowadzić do pogorszenia sytuacji przemysłu unijnego, a zatem warunki wprowadzenia ostatecznych środków antydumpingowych na okres krótszy niż pięć lat już nie występowały.
- (165) Komisja zwraca uwagę na fakt, że domniemanie o zmianach w okresie po ODP (tj. o wzroście przywozu po obniżonych cenach) opiera się na powszechnie dostępnych danych Eurostatu obejmujących również te rodzaje produktu, które nie są objęte obecnym dochodzeniem. Dane statystyczne dostępne Komisji i odnoszące się wyłącznie do produktu objętego postępowaniem wskazują jednak, że w okresie następującym po ODP przywóz zmniejszył się o 10–15 %, choć średnia cena przywożonych tworów również spadła (15–20 %). Wobec braku innych dowodów dotyczących sytuacji przemysłu unijnego Komisja uważa, że zmiany po ODP w zakresie przywozu produktu objętego postępowaniem nie dają podstaw do kwestionowania jej wniosków w sprawie właściwego okresu wprowadzenia ostatecznych środków antydumpingowych (zob. motywy 160–163). Przytoczone twierdzenie zostaje zatem odrzucone.

(166) W związku z powyższym i w świetle wniosków w odniesieniu do prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu i szkody, stwierdza się, że obowiązujące środki antydumpingowe mające zastosowanie do przywozu łączników rur i przewodów rurowych pochodzących z Republiki Korei i Malezji, utrzymane na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1001/2008 ostatnio zmienionego rozporządzeniem Rady (UE) nr 363/2010, należy utrzymać do dnia 29 stycznia 2018 r.

(167) Komitet powołany w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie przedstawił opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz łączników rur i przewodów rurowych (innych niż łączniki odlewane, kołnierze i łączniki gwintowane), z żeliwa lub stali (z wyłączeniem stali nierdzewnej), o największej średnicy zewnętrznej nieprzekraczającej 609,6 mm, rodzaju stosowanego do spawania doczołowego lub do innych celów, obecnie objętych kodami CN ex 7307 93 11, ex 7307 93 19 i ex 7307 99 80 (kody TARIC 7307 93 11 91, 7307 93 11 93, 7307 93 11 94, 7307 93 11 95, 7307 93 11 99, 7307 93 19 91, 7307 93 19 93, 7307 93 19 94, 7307 93 19 95, 7307 93 19 99, 7307 99 80 92, 7307 99 80 93, 7307 99 80 94, 7307 99 80 95 oraz 7307 99 80 98), pochodzących z Republiki Korei i Malezji.

2. Stawki ostatecznego cła antydumpingowego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, są następujące dla produktów opisanych w ust. 1 i wytwarzanych przez wymienione przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Stawka celna (%)	kody TARIC
Malezja	Anggerik Laksana Sdn Bhd, Selangor Darul Ehsan	59,2	A324
	Pantech Steel Industries Sdn Bhd	49,9	A961
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	75,0	A999
Republika Korei	Wszystkie przedsiębiorstwa	44,0	—

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wygasa dnia 29 stycznia 2018 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 2 grudnia 2014 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący